

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID,
HET LEEFMILIEU
EN DE MAATSCHAPPELIJKE HERNIEUWING

VAN

16-11-1999

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSION DE LA SANTÉ PUBLIQUE,
DE L'ENVIRONNEMENT
ET DU RENOUVEAU DE LA SOCIÉTÉ

DU

16-11-1999

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes conférés pour l'Organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement du citoyens pour le changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie & ID21

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/00	:	Documents parlementaires de la 50e législature, suivi du n° et dy n° consécutif
QRVA	:	Question et Réponses écrites
HA	:	Annales (Compte Rendu intégral)
CRA	:	Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Séance plénière
COM	:	Réunion de commission

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/00	:	Parlementaire documenten van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer
QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA	:	Handelingen (Beknopt Verslag)
BV	:	Beknopt Verslag
PLEN	:	Plenum vergadering
COM	:	Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation, 1008 Bruxelles
Fax : 02/549 82 60
Tél. : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Officiële publicaties, van de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein, 1008 Brussel
Fax : 02/549 81 60
Tel. : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Inhoud

Dinsdag 16 november 1999

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID, HET LEEFMILIEU EN DE MAATSCHAPPELIJKE HERNIEUWING - COM 043

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de financiering van het Instituut voor Veterinaire Keuring" (nr. 397)

- de heer Hubert Brouns aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de financiering van het Instituut voor Veterinaire Keuring" (nr. 402)

sprekers : **Annemie Van de Casteele, Hubert Brouns, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Mondelinge vraag van mevrouw Joke Schauvliege aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de oprichting van een paritaire commissie 'niet-conventionele praktijken'" (nr. 384)

sprekers : **Joke Schauvliege, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het zogenaamde verslag Peers" (nr. 391)

sprekers : **Joos Wauters, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Mondelinge vraag van mevrouw Yolande Avontroodt aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het ministerieel besluit van 3 mei 1999 tot vaststelling van de erkenningscriteria voor huisartsen" (nr. 404)

sprekers : **Yolande Avontroodt, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Sommaire

Mardi 16 novembre 1999

COMMISSION DE LA SANTÉ PUBLIQUE, DE L'ENVIRONNEMENT ET DU RENOUVEAU DE LA SOCIÉTÉ - COM 043

Questions orales jointes de :

- Mme Annemie Van de Casteele à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le financement de l'Institut d'expertise vétérinaire" (n° 397)

- M. Hubert Brouns à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le financement de l'Institut d'expertise vétérinaire" (n° 402)

orateurs : **Annemie Van de Casteele, Hubert Brouns, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Question orale de Mme Joke Schauvliege à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la création d'une commission paritaire 'pratiques non conventionnelles'" (n° 384)

orateurs : **Joke Schauvliege, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Question orale de M. Joos Wauters à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le rapport Peers" (n° 391)

orateurs : **Joos Wauters, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Question orale de Mme Yolande Avontroodt à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'arrêté ministériel du 3 mai 1999 fixant les critères d'agrément des médecins généralistes" (n° 404)

orateurs : **Yolande Avontroodt, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

COMMISSION DE LA SANTÉ PUBLIQUE,
DE L'ENVIRONNEMENT
ET DU RENOUVEAU DE LA SOCIÉTÉ

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 16 NOVEMBRE 1999

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID,
HET LEEFMILIEU
EN DE MAATSCHAPPELIJKE HERNIEUWING

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSdag 16 NOVEMBER 1999

De vergadering wordt geopend om 14.05 uur door mevrouw **Yolande Avontroodt**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 14.05 heures par Mme **Yolande Avontroodt**, présidente.

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- mevrouw **Annemie Van de Casteele** aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de financiering van het Instituut voor Veterinaire Keuring" (nr. 397)
- de heer **Hubert Brouns** aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de financiering van het Instituut voor Veterinaire Keuring" (nr. 402)

Questions orales jointes de :

- Mme **Annemie Van de Casteele** à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le financement de l'Institut d'expertise vétérinaire" (n° 397)
- M. **Hubert Brouns** à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le financement de l'Institut d'expertise vétérinaire" (n° 402)

De **voorzitter** : Mevrouw Annemie Van de Casteele heeft het woord.

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik had een interpellatieverzoek ingediend omdat de zaak dermate complex is dat ik eigenlijk wat meer tijd nodig heb dan binnen het kader van een mondelinge vraag is toegeestaan. Daarom heb ik de voorzitter verzocht meer dan twee minuten te mogen besteden aan mijn uiteenzetting.

Het probleem van de financiering van het IVK is de minister bekend. Op 8 december 1998 heeft de Kamer een wet goedgekeurd met betrekking tot de financiering

van het IVK. Deze wet kwam er nadat de Belgische overheid door Europa op de vingers was getikt omdat ze nog geen werk had gemaakt van de omzetting van een Europese richtlijn die de financiering van de keuring aan een aantal criteria wou koppelen. Bijna tegelijkertijd met het goedkeuren van de wet werd een koninklijk besluit afgekondigd waarrond heel wat te doen is geweest. Tegen het koninklijk besluit werden verscheidene beroepen ingediend die overigens door de Raad van State werden ingewilligd. Zij het vooral om vormvereisten : de Raad van State was niet om advies gevraagd hoewel blijkbaar wel tijd was gevonden om andere instanties te raadplegen. Het koninklijk besluit werd vernietigd door een arrest van 7 juni 1999.

Het koninklijk besluit had aanleiding gegeven tot heel wat commotie binnen de sector die aan de lijve ondervond wat de nieuwe keurrechten voor een aantal, vooral kleinere bedrijven juist inhielden. De grote verandering bestond erin dat de keurrechten vooral worden gekoppeld aan een keurritme, hetgeen voor kleine bedrijven aanleiding gaf tot problemen omdat ze de keurrechten in veel gevallen zagen verdubbelen of verdrievoudigen. Hierdoor kwam de concurrentiepositie tegenover de buitenlandse en de grote bedrijven in gevaar en het bestaan zelf van kleine ondernemingen.

We hebben in de Kamer over dit thema een aantal discussies gevoerd, onder andere naar aanleiding van vragen van collega Bourgeois, die woont in een streek waar een aantal kleinere pluimveeslachterijen gevestigd zijn. Ook uitsnijderijen worden met gelijkaardige problemen geconfronteerd. Ook het feit dat een continu-keuring wordt opgelegd in plaats van een contingent-keuring brengt nadelen met zich mee voor de kleinere bedrijven. Dit heeft ons ertoe aangezet om in de Kamer een voorstel van resolutie mee in te dienen dat helaas nooit is goedgekeurd. Ik wil de minister echter op deze resolutie wijzen omdat ze mede is ondertekend door haar partijgenoot Lozie. In de resolutie werd de regering verzocht maatregelen te nemen inzake de vaststelling van de

Annemie Van de Casteele

rechten van veterinaire controle, het koninklijk besluit in te trekken en de rechten niet langer te koppelen aan de duur van de keuring of de controle, maar aan het gewicht. Dit laatste komt de kleine bedrijven beter uit. Deze voorstellen werden door de bedrijven ook besproken in een van de comités van het IVK.

Tot zover het probleem ten gronde. Het koninklijk besluit is vernietigd en op 11 juni werd in het kader van de dioxinecrisis een ministerieel besluit gepubliceerd dat bepaalde dat inning van de keurrechten werd geschorst. Hierdoor ontstond op het terrein een vacuüm en moesten de bedrijven gedurende een periode niet langer betalen. Een nieuw koninklijk besluit van 7 oktober, opgesteld door de huidige minister, maakte een einde aan deze schorsing. Hierdoor zijn er nu twee problemen. Enerzijds werd het oude koninklijk besluit in zijn oorspronkelijke staat terug van kracht zonder dat de noodzakelijke correcties waarover ik het had, waren aangebracht.

Anderzijds, doordat dit koninklijk besluit plots werd gepubliceerd, confronteerde men de bedrijven met achterstallige facturen en dit terwijl zij door de dioxinecrisis een zeer moeilijke periode meemaken. Deze facturen gingen voor sommigen terug tot het begin van dit jaar. Daardoor komen eigenlijk vooral de bedrijven met liquiditeitsproblemen door de dioxinecrisis in de problemen. Natuurlijk heeft ook dit weer grote beroering doen ontstaan.

Mevrouw de minister, zou u ons een overzicht kunnen geven van de inning van de keur- en controlerechten vanaf 1 januari 1999, zodat wij kunnen zien wat er op het terrein is gebeurd? Het Rekenhof heeft trouwens niet onterecht opgemerkt dat de minister niet het recht had om het heffen van controle- en keurrechten stil te leggen, omdat dit door de regering moest gebeuren en door een wet in het parlement moest worden bekrachtigd. Men suggereert dat er nog een aantal openstaande facturen zijn van voor de crisis. Klopt dat of niet? Ik zou graag weten of het IVK alles heeft geïnd wat dateert van voor de crisis. Zal u rekening houden met de liquiditeitsproblemen van een aantal bedrijven? Nu werd bij de facturering opgelegd dat ten laatste op 30 november 1999 de keur- of controlerechten moeten zijn betaald, zo niet krijgt men een boete van 10%. U kunt zich voorstellen dat dit voor die bedrijven zeer hard aankomt. Bent u bereid om aan die modaliteiten nog te sleutelen en eventueel voor bepaalde bedrijven of voor de hele sector een afbetalingsplan te aanvaarden? Hebt u zich inzake het koninklijk besluit reeds ten gronde geïnformeerd? Klopt het dat kleinere slachthuizen door toepassing van het koninklijk besluit veel meer moeten betalen dan in het verleden en dus een concurrentienadeel kennen? Hebt u contact gehad met de sector vooraleer het koninklijk besluit opnieuw te hebben hernomen in zijn vrijwel oorspronkelijke staat?

Mevrouw de minister, straks zullen wij een eerste discussie voeren over het federaal agentschap voor voedselveiligheid. Bij de keuring verrekent men nu zowat de totale kosten van het apparaat van het IVK aan de sector. Als het IVK in de toekomst zal worden vervangen door een agentschap met een ruimere bevoegdheid inzake voedselveiligheid, wat moeten wij ons daarbij dan voorstellen? Zullen de kosten van heel dat agentschap dan op dezelfde manier worden verrekend? Zult u dan dezelfde principes hanteren? Bent u bereid om ten minste een discussie ten gronde te voeren om een regeling te vinden die beter met de verschillende aspecten uit deze sectoren rekening houdt? Ik denk met name aan de problemen van de kleine slachthuizen. Uw voorganger heeft de Kamer immers laten verstaan dat een rationalisering van de sector zich opdrong. Men mocht dus verwachten dat door de nieuwe regeling van financiering van het IVK de kleinere slachthuizen bij wijze van spreken uit de markt zouden worden geprijsd, wat wellicht de achterliggende bedoeling was. Wat is uw standpunt daarin?

De voorzitter : De heer Hubert Brouns heeft het woord.

De heer Hubert Brouns (CVP) : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mijn oorspronkelijke interpellatie werd eveneens omgezet in een vraag. Het voordeel nu is dat door mevrouw Van de Casteele reeds heel wat elementen werden aangebracht inzake het hernemen van het koninklijk besluit en het opheffen van het ministerieel besluit van 11 juni 1999, waardoor aan de bedrijven uitstel, of liever schorsing van betaling werd verleend.

Wat deze laatste maatregel betreft slaken de bedrijven terecht een noodkreet. Immers, omwille van de dioxinecrisis werden zij ook door de regering herhaaldelijk uitgeroepen als de noodlijdende bedrijven. Om die reden werd het ministerieel besluit van 11 juni uitgevaardigd, maar nu wordt alles plots en onverwacht opgeheven.

Van fundamenteel belang is dat de te betalen controle-rechten geen betrekking hebben op de slachtingen van dit jaar, maar wel op die van vorig jaar. Het zijn aldus geen controlerechten op wat tijdens de maanden augustus, september en oktober zou zijn verwerkt. Precies omwille van de dioxinecrisis zou men er kunnen van uitgaan dat er weinig werd verwerkt en dat bijgevolg ook de controlerechten lager liggen, maar niets is minder waar, vermits de betalingen geen betrekking hebben op 1999, maar wel op 1998 toen alles normaal verliep. Dat is een belangrijk element aan de hand waarvan moet worden nagegaan of de genomen maatregel goed is, ofwel of het niet beter ware geweest de schorsing stapsgewijze ongedaan te maken.

Mevrouw de minister, vermoedelijk zal men u vanuit de betrokken sector verzoeken om een aantal versoepelingen door te voeren, zodat de betalingen kunnen worden

Hubert Brouns

uitgevoerd. Immers, het zou al te dwaas zijn het krediet dat aan de sector wordt toegestaan, aan te wenden om de controlerechten te betalen.

Inzake het koninklijk besluit sluit ik mij aan bij de reeds geformuleerde opmerkingen. Vorig jaar werd uitgebreid gediscussieerd over de financiering van het IVK. Het is belangrijk te weten dat de betrokken sector deze overheidsinstelling volledig voor zijn rekening moet nemen, dit in tegenstelling tot andere landen, waar de instellingen die controle uitoefenen op de voedselketen niet volledig worden gefinancierd via controlerechten of keurrechten afkomstig uit de sector zelf. Dit is een belangrijke concurrentiefactor die al onze aandacht verdient. Immers, in een eengemaakt Europa is het niet langer houdbaar de overheidskosten volledig af te wendelen op de sector, wat uiteraard niet betekent dat de sector geen flinke bijdrage meer zou moeten betalen.

In de discussie over de controlerechten legden wij sterk de nadruk op een betere verhouding tussen de verschillende sectoren. Het is bijvoorbeeld alom bekend dat het grootste deel van deze rechten vooral afkomstig is uit de varkenssector. Vanuit die sector is men al lang vragende partij om een solidaire betaling tot stand te brengen tussen de verschillende sectoren.

Een volgend punt van kritiek dat reeds lang wordt geuit, is het feit dat efficiënt werken in een slachthuis niet wordt beloond; de controlerechten blijven dezelfde, ongeacht het aangehouden ritme. Ook dat element moet worden bijgestuurd.

In het perspectief van een herschikking van het keuringsgebeuren in de voedselsector lijkt het mij aangewezen een afwachtende houding aan te nemen en het koninklijk besluit ongewijzigd terug in te voeren.

Bovendien moet de wijziging, mijns inziens, passen in de nieuwe voedselketencontroles. Ik betreur dat dit niet gebeurt. De CVP zal blijven aandringen op aanpassingen. De wijze van inning van belastingen, keurrechten en controlerechten kan niet worden losgekoppeld van het nog op te richten voedselagentschap.

Mevrouw de minister, waarom neemt u nu reeds een beslissing en wacht u de nieuwe controlesystemen niet af? U kunt zich, mijns inziens, niet verschuilen achter budgettaire redenen om uw haast te rechtvaardigen. Het IVK beschikt op dit ogenblik over een reserve van 700 miljoen en moet nog 500 miljoen frank innen. U kunt niet beweren dat het IVK op droog zaad zit. Het IVK kan best voortwerken met het beschikbaar budget.

Mevrouw de minister, ik verwijs naar het regeerakkoord waarin de regering beslist niet retroactief retributies te innen. Ik herhaal mijn vragen. Waarom grijpt u terug naar het koninklijk besluit? Waarom wordt het ministerieel besluit van 11 juni 1999 inzake de opschorting van de betalingen herroepen?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Magda Aelvoet** : Mevrouw de voorzitter, collega's, de vernietiging door de Raad van State van het koninklijk besluit van december 1998 en de specifieke regelingen die in werking zijn getreden bij het uitbreken van de dioxinecrisis, zoals het ministerieel besluit van 11 juni inzake de opschorting van de inningsrechten, hebben ervoor gezorgd dat het IVK gedurende een aantal maanden geen inkomsten had.

In tegenstelling tot de bewering van de heer Brouns, heeft het IVK zijn financiële reserves moeten aanspreken. Het IVK-bestuur heeft erop aangedrongen het koninklijk besluit opnieuw in te dienen. Volgens het bestuur is de toestand dermate ernstig dat zonder voorschotten de werking niet kon worden gewaarborgd.

Mijnheer Brouns, uw uitspraak inzake de reserves van 700 miljoen verbaast me. Ik zou het op prijs stellen uw informatiebron te kennen zodat ik de zaak kan laten checken. Tot nu toe heb ik geen bewijs dat de heer Decoster en de IVK-top me reeds belazerd hebben. Uw bewering staat haaks op de gegevens van het IVK. Als eindverantwoordelijke voor het IVK kon ik niet toelaten dat niet-vereffende rekeningen inzake werking en personeel de inspectieopdrachten in gevaar zouden brengen.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wens te beklemtonen dat ik niet onverdeeld gelukkig ben met de inhoud van het koninklijk besluit. Ik ben op de hoogte van de discussies die hebben plaatsgevonden naar aanleiding van het koninklijk besluit. De kern van de problematiek handelt over de verdeling van de lasten over de verschillende sectoren. Men heeft mij gewaarschuwd dat een herstructurering van het systeem dat evenwichtig moet zijn, ook op financieel gebied, een werk van lange adem is. Volgens het IVK is het onmogelijk op korte termijn een aanpassing door te voeren.

Er werd niet alleen overeengekomen dat de continuïteit van financiering zou worden gewaarborgd maar ook dat een definitieve regeling zou worden uitgewerkt inzake een betere spreiding over de sectoren.

Ten einde op korte termijn geen onoverkomelijke problemen te scheppen, ben ik dus bereid het besluit in deze vorm in te dienen, wel wetende dat ik de gesprekken met de sector opnieuw zal opstarten om een en ander opnieuw te bekijken en dat ik van de begrotingscontrole in februari van volgend jaar gebruik zal maken om de vereiste maatregelen uit te vaardigen. Ik kan u trouwens al meedelen dat de informele aanzet tot het overleg met de sectoren al gebeurd is, zelfs vóór ik in het bezit was van de vragen en interpellatieverzoeken.

Ik kom nu bij de problematiek in verband met de betalingsmoeilijkheden. Gedurende het eerste semester van 1999 werd al aan een aantal problemen van de

Magda Aelvoet

bedrijven tegemoetgekomen. Er was, ten eerste, de stopzetting van de facturering voor de keuringsrechten. Ten tweede, zijn er bij het IVK een reeks ernstige uitgaven opgedoken naar aanleiding van de facturering van kosten die het gevolg waren van prestaties voor het uitwerken en attesteren van certificaten en dies meer in het kader van de dioxinecrisis. Het ging om een zware meerkost waar geen financiële voorzieningen tegenover stonden. Het opstellen van die certificaten behoort niet tot de gebruikelijke activiteiten van de keurders. Normaal vallen die ten laste van de bedrijven-aanvragers. In het kader van de dioxinecrisis werden de bedrijven voor deze activiteiten niet gefactureerd. De facturering van de keuringsrechten die zowel de controles als de administratieve kosten moesten dekken, werd in oktober hervat en dit los van de economische context als gevolg van de dioxinecrisis. Om de controles die aan het IVK werden toevertrouwd met het oog op de bescherming van de consument te kunnen blijven verzekeren, was het herneemen van de facturering onvermijdelijk. Die facturering houdt onmiddellijk verband met de activiteiten van de slachthuizen en bedrijven en dit betekent dat de verminderde activiteit als gevolg van de dioxinecrisis uiteraard ook resulteert in lagere factureringen vanwege het IVK.

Met betrekking tot de moeilijkheden die de bedrijven ondervinden en die inherent zijn aan de dioxinecrisis, heeft de regering een aantal maatregelen genomen die op een specifieke wijze tegemoetkomen aan de noden in de bedrijven. Ik vermeld hier de vergoedingsregelingen, de analysekosten, de kosten voor de vernietiging, de kosten voor stockage en transport van besmet vee, vlees en producten.

De economische schade, niet die voor de landbouwbedrijven, is een gewestelijke bevoegdheid. De federale regering wenste op dat vlak de logica van de gewestvorming en de daarmee samenhangende bevoegdheidsverdeling ten volle te respecteren.

Inzake de toepassing van het koninklijk besluit en de gevolgen voor de kleine bedrijven wens ik nog volgende elementen aan te brengen. De wijziging van het financieringsstelsel van het IVK is inderdaad gebaseerd op het principe dat, in tegenstelling tot het vorige systeem, elke sector zijn autofinanciering moet verzekeren. Dat betekent dat de slachthuizen bijdragen tot de financiering van de keuring van de geslachte dieren, terwijl de verwerkende bedrijven de financiering moeten verzekeren van de rechten die verbonden zijn aan de controle op de diverse transformatieprocessen. Voor de slachthuizen voorziet het koninklijk besluit, in afwijking met het vorige systeem, in een herverdeling van de keuringsrechten, naar gelang van de diersoort.

De heer Brouns wees er net op dat de rechten voor de keuring van varkens zeer hoog zijn. In het koninklijk besluit dat zopas werd gepubliceerd, worden de

keuringsrechten voor runderen en pluimvee verhoogd, terwijl de keuringsrechten voor varkens worden vermindert. In de sector pluimveeslachthuizen en in de export-slachthuizen van geringere capaciteit, kunnen zich belangrijke verschillen voordoen in vergelijking met het vorige financieringssysteem. Het gaat om 25 slachthuizen. Deze hebben tot nu toe geen enkele factuur op basis van het nieuwe koninklijk besluit ontvangen. Er ligt een voorstel van de administratie ter studie om een gecontingenteerde keuring door te voeren die geen permanente aanwezigheid van een keurder vereist. Bij een dergelijke aanpassing moet met de nodige omzichtigheid worden nagegaan of deze procedure niet in strijd is met de Europese beschikkingen.

Wat de contacten met de sectoren betreft, vonden tijdens de voorbereiding van het koninklijk besluit zeer vele contacten met de vertegenwoordigers van de verschillende sectoren plaats. Sommige federaties zijn tevreden, andere niet, nog andere zwijgen omdat hun leden tegenstrijdige belangen hebben. De vertegenwoordigers konden uitgebreid hun stem uitbrengen in een raadgevende commissie. Het koninklijk besluit van december 1998, gepubliceerd op 31 december werd in juli 1999 door de Raad van State geschorst omwille van procedureregels. Het koninklijk besluit werd bijna ongewijzigd hernomen mits inachtneming van de aanbevelingen van de Raad van State in het koninklijk besluit van 28 september 1999. Het verscheen in het Belgisch Staatsblad van 7 oktober 1999.

Ik ben bereid om de zaak te herzien zodat de lasten eerlijk worden verdeeld.

Het is niet mijn bedoeling om kleinere bedrijven in moeilijkheden te brengen of grotere te bevoordelen. In het koninklijk besluit werd voorzien in een bepaalde timing. Deze moet worden aangepast. De contacten met de betrokken sectoren werden reeds aangevat. We zullen voor februari 2000 de elementen verzamelen nodig om een formule uit te werken die beter aan de noden van de verschillende bedrijven tegemoetkomt. Het IVK zal in het federaal agentschap overgaan. De reden om verder aan de keuringsrechten te werken is dat het aanhouden van het niet-betaalsysteem voor het IVK onhoudbaar werd en dat een goed doordacht systeem dat met de belangen van de verschillende groepen eerlijk rekening houdt, op zulke korte tijd niet mogelijk was. Maar ik maak me sterk om voor februari 2000, de nodige stappen te zetten.

De voorzitter : Mevrouw Annemie Van de Casteele heeft het woord.

Mevrouw Annemie Van de Casteele (VU&ID) : Mevrouw de voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord. In elk geval geeft het de bedrijven die een noodkreet hebben geslaakt enige hoop. Toch heb ik een aantal bedenkingen bij het antwoord.

Annemie Van de Casteele

Mevrouw de minister, allereerst zegt u dat het arrest van de Raad van State geen procedure ten gronde betrof. Dat klopt. U weet echter dat er een aantal argumenten ten gronde waren. Deze bedrijven dreigen ook het nieuwe koninklijk besluit aan te vallen met dezelfde argumenten ten gronde. De Raad van State heeft daar op dit moment nog geen uitspraak over gedaan maar in de toekomst zou dat wel eens kunnen veranderen.

Ten tweede, ik kan er inkomen dat u zegt dat er continuïteit moet bestaan inzake de financiering van het IVK. De heer Brouns weet misschien meer over het spaarpotje van de heer Decoster. Ik ben daarvan niet op de hoogte en misschien kan hij dat straks toelichten. Wij wisten in elk geval dat er nog een aantal vorderingen hangende zijn en dat het daarbij om honderden miljoenen gaat. Men kan het dus nog een tijdje rekken. Anderzijds hebt u gelijk als u zegt dat de dioxinecrisis een aantal bijkomende uitgaven heeft gegenereerd. Die financiering zal in de toekomst opnieuw moeten worden bijgewerkt. Ik hoop dat daarover een debat kan worden gevoerd met de betrokken sectoren en het parlement.

Mevrouw de minister, het gaat inderdaad over een herverdeling tussen de sectoren. Daarbij zijn er steeds die winnen en andere die verliezen. Wij moeten ervoor zorgen dat dit zo eerlijk mogelijk gebeurt. Als u zegt dat het een autofinanciering is, dan gaat het om de verdeling van de kosten van het IVK over de verschillende sectoren. Hiervoor moet een verdeelsleutel worden vastgelegd. Wij moeten hierover dan ook een debat ten gronde kunnen voeren.

Mevrouw de minister, als gevolg van de dioxinecrisis ontstonden er heel wat vraagtekens inzake de werking van het IVK. Men kan slechts over een goede financiering van het IVK spreken als daartegenover staat dat het IVK zijn werk naar behoren uitvoert. U kunt van ons aannemen dat wij momenteel terzake levensgrote vraagtekens hebben. Wij stellen vast dat het IVK bij de controles absoluut geen enkel spoor van vergiftiging heeft vastgesteld bij dieren die hoe dan ook door de slachthuizen moeten zijn gegaan. Als wij een financiering voorzien waardoor de kosten van het hele instituut door de sector zelf wordt gedragen, dan moeten wij ook de garantie hebben dat het instituut goed werkt.

Ik heb ook nog een vraag in verband met de bekrachtiging van het koninklijk besluit. Ik dacht dat de termijn bleef lopen tot 22 december. Wat zult u doen ten opzichte van het parlement? Het parlement moest het koninklijk besluit vóór 22 december bekrachtigen. De vorige regering heeft geprobeerd het ons nog vóór de verkiezingen door de strot te duwen, maar dat is niet gelukt. Ik meen echter dat de regering nu iets moet doen omdat het koninklijk besluit anders vervalt. Mevrouw de minister, hierover kreeg ik graag nog enige verduidelijking.

Er is dan nog de suggestie van de sector inzake de betalingsproblemen. Ik zeg niet dat iedereen evenveel problemen heeft met de betaling, maar het gaat niet op om met de ene hand via de dioxinewet te geven en met de andere hand te nemen en mensen in betalingsmoeilijkheden te brengen met zware facturen, die gedeeltelijk berekend zijn aan de hand van de activiteit van vorig jaar. Voor een aantal bedrijven is de termijn, tot 30 november, zeer kort. Kan men niet soepel optreden voor de bedrijven waar de nood het hoogst is als men indicaties heeft dat dit terecht is? Men kan dan voor die bedrijven de termijn verlengen of eventueel een afbetalingsplan voorzien.

Tot slot ben ik verheugd dat men voor de kleine slachthuizen een inspanning wil doen om terug te keren tot het systeem van gecontingenteerde keuring, dit uiteraard op voorwaarde dat men alle garanties heeft dat dit volgens de Europese richtlijn mogelijk is.

De **voorzitter** : De heer Hubert Brouns heeft het woord.

De heer **Hubert Brouns** (CVP) : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik ga mijn cijfers natuurlijk niet halen bij een informant. Ik lees die in de balans en de resultatenrekening. Iedereen kan die controleren en daar vindt u de officiële cijfers. Het is best mogelijk dat men u erover heeft ingelicht dat de reserves voor een groot deel werden aangesproken, maar er zijn ook nog een groot aantal vorderingen. Dat gaat inderdaad over honderden miljoenen frank. Enerzijds zijn er vorderingen op maximum een jaar ten bedrage van 735 miljoen frank. Anderzijds zijn er de dubieuze vorderingen ten bedrage van 199 miljoen frank, maar of men die ooit zal kunnen innen, is weinig zeker. Opgeteld gaat het om 934 miljoen frank. Als verantwoordelijke minister kunt u de leiding van het IVK wellicht eens vragen in welke mate er inspanningen tot vordering werden gedaan bij het innen van deze schulden.

Na uw antwoord moeten wij er toch op wijzen dat wellicht over het hoofd wordt gezien dat controlerechten niet worden geïnd op de in de verschillende instellingen geleverde prestaties tijdens dit werkjaar, maar wel het vorige jaar. Ik had dit zo gezegd, maar u hebt dit anders herhaald. Qua volume is dit niet onbelangrijk. Men zal veel minder moeten betalen voor de maanden augustus, september en later, omdat men nu pas opnieuw aan 100% werkt. In de achterliggende periode was dit zeker niet zo. Toch betaalt men voor deze periode wat men in 1998 aan 100% heeft geproduceerd. Ik denk dat daarmee in de beoordeling rekening moet worden gehouden. Zou het niet aangewezen zijn om, zoals mevrouw Van de Casteele bepleit, te onderzoeken of een afbetalingsplan zou kunnen worden voorgesteld voor deze moeilijke periode? Wij stellen immers vast dat er van de voorge-

Hubert Brouns

stelde compensatieregelingen eigenlijk effectief nog niets voelbaar is bij de betrokkenen. Als er dus nog mogelijkheden zijn om de betalingen te verzachten, zou dit voor de sector zeker welkom zijn.

U stemt ons hoopvol door aan te kondigen dat u in februari 2000 met een beter uitgebalanceerd voorstel voor de commissie wil verschijnen. Het verleden leert ons echter dat hier wat meer tijd nodig zal zijn als er nog met de sectoren moet worden onderhandeld. Het is niet zo vanzelfsprekend dat die sectoren snel op een lijn zullen zitten.

Minister **Magda Aelvoet** : Dit zal nooit zo zijn.

De heer **Hubert Brouns** (CVP) : Het hangt er van af in welke mate men deze onderhandelingen tot het einde wil voeren, vooraleer zelf een initiatief te nemen.

Tot daar mijn opmerkingen. Ik hoop dat u in februari inderdaad over een meer coherente regeling dan de huidige zult beschikken.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Magda Aelvoet** : Mevrouw de voorzitter, collega's, tot 31 oktober werd in totaal 320 miljoen aan keurrechten betaald. Dit is bitter weinig in vergelijking met andere, normale jaren. Sinds de nieuwe regeling van kracht is, is er uiteraard nog niets binnengekomen. Volgens de informatie waarover ik beschik, wordt weliswaar de betalingsbasis van 1998 gehanteerd, maar wordt voor de aanrekening ook rekening gehouden met het volume van 1999. De cijfers van 1998 worden dus niet zomaar overgenomen. Ik weet niet hoe groot de reservepot precies is. Ik heb dagelijks contact met het IVK en het heeft mij meegedeeld dat voor een aanzienlijk bedrag uitstel van betaling werd verleend aan bedrijven in moeilijkheden. Er bestaat zeker een bereidheid om uitstel te verlenen, misschien niet aan de sector als dusdanig, maar wel aan bedrijven in moeilijkheden.

De heer Brouns heeft aan de hand van gegevens die het NIS recent heeft gepubliceerd zelf kunnen opmaken dat heel veel bedrijven slechts een zeer korte periode onder de dioxinecrisis hebben geleden. Het gaat echter niet op om dit te veralgemenen tot de hele sector.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Joke Schauvliege aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de oprichting van een paritaire commissie 'niet-conventionele praktijken'" (nr. 384)

Question orale de Mme Joke Schauvliege à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la création d'une commission paritaire 'pratiques non conventionnelles'" (n° 384)

De **voorzitter** : Mevrouw Joke Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw **Joke Schauvliege** (CVP) : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, in het Belgisch Staatsblad van 24 juni 1999 verscheen de wet van 29 april 1999 betreffende de niet-conventionele praktijken. Deze wet bepaalt dat bij de minister een paritaire commissie zou worden opgericht die als taak heeft adviezen te formuleren betreffende de algemene voorwaarden die gelden voor de uitoefening van alle niet-conventionele praktijken. Die commissie zou paritair worden samengesteld, met een gelijk aantal leden voorgedragen door de faculteiten Geneeskunde en een gelijk aantal leden, voorgedragen door de kamers voor niet-conventionele praktijken.

Mevrouw de minister, ten eerste, wat is de stand van zaken betreffende de oprichting en de samenstelling van de paritaire commissie ?

Ten tweede, hoe staat het met de individuele registratie van de beoefenaars van de niet-conventionele praktijken ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Magda Aelvoet** : Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, niet minder dan negen stappen moeten worden gezet vooraleer die zaak kan worden omgezet. Chronologisch gezien moet de Koning eerst de criteria bepalen op grond waarvan de erkenning kan volgen door de beroepsorganisaties van een praktijk die in aanmerking kan komen als een niet-conventionele praktijk. Die criteria hebben betrekking op rechtspersoonlijkheid, ledenlijst en de verbintenis om deel te nemen aan wetenschappelijk onderzoek en aan een externe evaluatie.

Het tweede punt is de daadwerkelijke erkenning door de Koning van een beroepsorganisatie op grond van die criteria.

De derde stap is de oprichting van een Kamer voor de in de wet genoemde betrokken niet-conventionele praktijk en het koninklijk benoemingsbesluit van de leden van de Kamer met eventuele aanduiding van de leden-artsen door de Koning, bij gebrek aan voordracht door de faculteiten van geneeskunde. Elke kamer bestaat uit 5 vaste leden die uit de faculteiten moeten komen en 5 vaste leden die de betrokken niet-conventionele praktijk beoefenen. Indien de kandidaten die in het eerste lid bedoeld waren, met name die voorgedragen door de faculteiten, er niet zouden zijn, dan wijst de Koning bij

Magda Aelvoet

een in Ministerraad overlegt besluit de leden van de Kamer aan volgens de precisering van de samenstelling van de paritaire commissie door de Koning en het koninklijk benoemingsbesluit van de leden van de paritaire commissie. Deze leden van de paritaire commissie worden door de Koning benoemd voor een periode van 6 jaar en het mandaat is hernieuwbaar. De minister duidt de voorzitter en de ondervoorzitter van de paritaire commissie aan buiten de leden van de commissie.

Artikel 7 van de wet waarnaar u verwijst bepaalt dat, indien nodig, er een koninklijk besluit kan worden opgesteld met de nadere voorwaarden inzake organisatie en werkwijze van de paritaire commissie en de kamers.

Als vierde punt wordt een koninklijk besluit opgesteld met de algemene voorwaarden die gelden voor de uitoefening van alle niet-conventionele praktijken op advies van de paritaire commissie en zonder preadvies van een kamer. Ik verwijst terzake naar artikel 3, paragraaf 1.

Als vijfde punt is er de registratie door de Koning van niet-conventionele praktijken, waarvoor een kamer werd ingesteld en de bepaling door de Koning van de voorwaarden voor de individuele registratie van de beoefenaars en dit op advies van de paritaire commissie na preadvies van de betrokkenen.

Dat is de waslijst van stappen die nog moeten worden gezet.

De **voorzitter** : Mevrouw Joke Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw **Joke Schauvliege** (CVP) : Mevrouw de minister, ik stel vast dat twee jaar geleden het overleg is gestart. In juni 1999 werd de wet gepubliceerd. Ondertussen is er nog niets gebeurd. Het wordt toch dringend tijd dat de zaken ook in de praktijk kunnen worden uitgevoerd. De uitvoering van deze wetten is dringend noodzakelijk.

Mevrouw **Magda Aelvoet** : Dat is een juiste vaststelling.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het zogenaamde verslag Peers" (nr. 391)

Question orale de M. Joos Wauters à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le rapport Peers" (n° 391)

De **voorzitter** : De heer Joos Wauters heeft het woord.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, tijdens de vorige legislatuur werden wij opgeschrikt door het feit dat de eerste minister en niet de minister van Sociale Zaken of van Volksgezondheid een opdracht gaf aan dokter Peers, die wordt bestempeld als een groot deskundige in de gezondheidszorg. Het toeval wou dat dr. Peers, omwille van een miljardenverlies in het Academisch Ziekenhuis van Leuven, werd ontslagen en niets meer te doen had. Hij kreeg van de eerste minister de opdracht om de gezondheidszorg op een wetenschappelijke basis door te lichten. Het resultaat van die doorlichting moest uitmonden in een aantal voorstellen aan de eerste minister en aan de regering inzake het te voeren gezondheidsbeleid.

Bij het einde van de vorige legislatuur werden wij niet in het bezit gesteld van dit rapport. Er is ook geen beoordeling gebeurd van het wetenschappelijk werk dat werd geleverd. Aangezien wij vermoeden dat er nogal wat geld tegenaan werd gegooid en wij als vertegenwoordigers van dit volk bekommerd zijn om de centen van de mensen, zijn mijn vragen duidelijk.

Ten eerste, wat was de uiteindelijke kostprijs van dit onderzoek ? Werd het volledig afgerond ? Bevatte het elementen die bruikbaar zijn voor de uitbouw van het beleid terzake ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Magda Aelvoet** : Mevrouw de voorzitter, ik zal mij tot een zakelijke commentaar beperken. In 1998 en 1999 werd telkens 2,8 miljoen frank ter beschikking gesteld voor de uitwerking van dit onderzoek. Aan het rapport wordt op dit ogenblik de laatste hand gelegd en het is dus nog niet beschikbaar.

Volgens de jongste informatie zou het definitieve rapport midden december klaar zijn. Volgens de bepalingen zal het worden overhandigd aan de minister van Sociale Zaken en mezelf. Wij zullen samen nagaan op welke wijze we het parlement op de hoogte kunnen stellen van de inhoud ervan.

- *Voorzitter : de heer Philippe Seghin*

De **voorzitter** : De heer Joos Wauters heeft het woord.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de kost van 5,6 miljoen frank toch redelijk hoog is. Dit was niet zo ingeschat. Ik ben het ermee eens dat de verantwoordelijke minister dit nauwkeurig moet onderzoeken. Ik heb begrepen dat de minister zal overleggen met haar collega van Sociale Zaken. Ik hoop dat het onderzoek, dat toch vrij duur is, heel wat nieuwe informatie aan het licht zal brengen die ons gezondheidsbeleid op een ander spoor kan zetten. Een

Joos Wauters

van de basisprincipes van fundamenteel wetenschappelijk onderzoek is dat het niet partijpolitiek gebonden is, maar dat sporen worden aangegeven waarop algemene beleidsmaatregelen kunnen worden geënt.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Mevrouw **Magda Aelvoet** : Ik deel de hoop van de heer Wauters.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Yolande Avontroodt aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het ministerieel besluit van 3 mei 1999 tot vaststelling van de erkenningscriteria voor huisartsen" (nr. 404)

Question orale de Mme Yolande Avontroodt à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'arrêté ministériel du 3 mai 1999 fixant les critères d'agrément des médecins généralistes" (n° 404)

De voorzitter : Mevrouw Yolande Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw **Yolande Avontroodt** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijn vraag handelt over de onzekerheid en onduidelijkheid die heersen inzake de nieuwe erkenningscriteria voor huisartsen, meer bepaald voor de huisartsen die op dit ogenblik een combinatiepraktijk hebben en in de preventieve sector of de controlegeneeskunde actief zijn. Deze categorie huisartsen voldoet niet meer aan de erkenningscriteria voor de uitoefening van de algemene geneeskunde.

Naar verluidt denkt men aan twee systemen.

In het eerste geval kunnen huisartsen die geen bijkomende opleiding in de huisartsgeneeskunde hebben gevolgd, als geneesheer erkend worden maar niet als algemeen geneeskundige of specialist. Deze geneesheren zouden alleen raadplegingen maar geen huisbezoeken mogen uitvoeren.

Een tweede mogelijkheid bepaalt dat de geneesheren die op 31 december 1994 de algemene geneeskunde uitoefenden en geen bijkomende opleiding in de huisartsgeneeskunde hebben gevolgd, wel raadplegingen mogen uitvoeren maar geen huisbezoeken.

Mevrouw de minister, wat is uw standpunt terzake ? Is het geen meerwaarde, ook voor de preventieve sector, als artsen ervaring hebben opgedaan in de curatieve sector ?

Is er geen gulden middenweg tussen de uitoefening van de preventieve geneeskunde op collectieve basis en de meerwaarde van ervaring in de curatieve sector ? Kunnen deze artsen niet erkend blijven, medicaties en voorschriften afleveren en technische prestaties voorschrijven ?

Waarom wordt er een onderscheid gemaakt tussen een raadpleging en een huisbezoek ? Dit is, mijns inziens, een arbitraire beslissing. Als de betrokken artsen curatief mogen optreden moeten ze raadplegingen en huisbezoeken kunnen uitvoeren.

Zult u maatregelen nemen om tot een oplossing voor deze problematiek te komen ?

Is het niet wenselijk dat geneesheren in opleiding in jeugdgezondheidszorg en arbeidsgeneeskunde ook de curatieve geneeskunde uitoefenen ? De betrokkenen volgen wel de opleiding maar weten niet of ze een betrekking in de preventieve sector zullen vinden.

Bent u van plan een oplossing te zoeken om de theoretische opleiding in de arbeidsgeneeskunde te volgen en praktijkervaring op te doen in de curatieve geneeskunde ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister **Magda Aelvoet** : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de terugbetaling aan geneesheren van bepaalde geneeskundige prestaties, met name prestaties zoals huisbezoeken en raadplegingen, gebeurt niet door de minister van Volksgezondheid maar door het RIZIV. Waarschijnlijk zal het RIZIV maatregelen nemen die de toegang tot prestaties van huisartsgeneeskunde binnen de ziekte- en invaliditeitsverzekering zullen beperken tot geneesheren die de specifieke opleiding hebben gevolgd. De reden waarom men zich absoluut genooddaakt ziet zich te beperken tot die bepaalde groep is de directe uitvoering van de Europese richtlijn 16/EG/93, die bepaalt dat na 31 december 1994 enkel de arts die de in deze richtlijn beoogde specifieke opleiding heeft gevolgd, toegang krijgt tot het verlenen van prestaties van huisartsgeneeskunde binnen de ziekte- en de invaliditeitsverzekering. Er wordt helemaal geen onderscheid gemaakt tussen raadpleging of huisbezoek. Het is dus principieel uitgesloten dat de toegang tot het verlenen van prestaties van huisartsgeneeskunde wordt gegeven aan artsen die deze opleiding niet hebben gevolgd. Ik wens hieraan toe te voegen dat de geneesheren-specialisten in opleiding, ook in de arbeidsgeneeskunde, onder het ministerieel besluit van 30 april 1999 vallen, dat aan deze laatste categorie een minimumvergoeding toekent. Ik ben dus van mening dat, rekening houdend met voornoemde richtlijn, het weinig

Magda Aelvoet

zin heeft te discussiëren over het nut van de uitoefening van de huisartsgeneeskunde door geneesheren-specialisten in opleiding in de arbeidsgeneeskunde, aangezien men hier op een dood spoor zit.

De **voorzitter** : Mevrouw Yolande Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw **Yolande Avontroodt** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik begrijp niet goed wat u bedoelt met de minimumvergoeding van de geneesheren-specialisten in opleiding als u het heeft over de opleiding in arbeidsgeneeskunde. Dat is gewoon een academische vorming, waarbij helemaal geen minimumvergoeding is voorzien, zoals voor een geneesheer-specialist in opleiding in een ziekenhuis. Arbeidsgeneesheren werden erkend als geneesheren-specialist conform de Europese wetgeving terzake. Op de valreep werd een inhaalmanoeuvre uitgevoerd opdat zij op Europees niveau nog zouden kunnen worden erkend. Uw betoog inzake de minimumvergoeding terzake houdt evenwel geen steek. Ik zou u willen vragen dit aspect opnieuw te willen bekijken, samen met uw collega.

U verwijst naar de uitvoering van een Europese richtlijn, waarbij na 1994 enkel nog huisartsen die een specifieke opleiding hebben gevolgd, prestaties terugbetaald zouden krijgen. Wat doet men dan met de verworven rechten ? Wat gebeurt er met de geneesheren die tot nu toe waren erkend en uiteraard - zoals mensen van mijn generatie - die aanvullende opleiding nooit hebben gehad ?

Ik wou u ook nogmaals vragen wat uw visie is over de meerwaarde van mensen die in de preventieve sector werken. Zij hebben tegelijkertijd toch minstens ervaring opgedaan in de curatieve sector of kunnen die ervaring nog grotendeels blijven opdoen.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Magda Aelvoet** : Mijnheer de voorzitter, ik zal opnieuw contact opnemen met de administratie die dit heeft voorbereid en waarvan ik dacht dat het wel degelijk correct was. Als u daar vragen bij hebt, dan zal ik dat laten checken

Wat het laatste deel van de vraag betreft, ben ik ervan overtuigd dat ervaring op het terrein een gunstige invloed op het werk kan uitoefenen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 15.10 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 15.10 heures.*